

Z Ewangelii św. Mateusza

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem”. Lecz On mu odparł: „Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”. Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni i rzekł Mu: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”. Odrzekł mu Jezus: „Ale jest napisane także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”. Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: „Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon”. Na to odrzekł mu Jezus: „Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”. Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i usługiwali Mu . †

Mt 4, 1 - 11

Nasza wolność od zła

Jezus, kuszony na pustyni, daje nam do ręki broń, wobec której szatan jest bezradny. Najpierw kusiciel proponuje Jezusowi dostatek kryjący się za chlebem. Dostaje właściwą odprawę, bo „nie samym chlebem żyje człowiek”. Próbuje więc odwrócić porządek rzeczy i przewrotnie posługuje się słowami Boga. W odpowiedzi słyszy: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”. Szatan przypuszcza więc ostatni atak: można wszystko mieć w zamian za drobny gest – oddać mu pokłon. Reakcja Jezusa kończy wszelką dyskusję: „Idź precz, szatanie!” Hołd składany Bogu trzyma na odległość szatana i jest fundamentem naszej godności i wolności. Z lekcji religii zapamiętałem: kto klęka przed Bogiem, nigdy nie klęknie przed drugim człowiekiem. Daj Boże, abym zawsze o tym pamiętał!

Ks. Jarosław Hrynaszkiewicz